

116

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 maja 1966 r.

w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym niektórych kategorii gruntów.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1966 r. Nr 2, poz. 12) oraz art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr. 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przenosi się obowiązek podatkowy w podatku gruntowym na osoby fizyczne i prawne od gruntów dzierżawionych przez te osoby od właścicieli gospodarstw rolnych uznanych w myśl obowiązujących przepisów za ekonomicznie zaniedbane i objęte pomocą ze strony Państwa.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem zawarcia umowy dzierżawy oraz pod warunkiem uprawiania w całości przez dzierżawcę innych posiadanych gruntów.

§ 2. 1. Obowiązek podatkowy dzierżawcy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku, w którym objął grunty w zagospodarowanie, a jeżeli objęcie nastąpiło po żniwach — z dniem 1 stycznia roku następnego; z chwilą powstania obo-

wiązku podatkowego dzierżawcy ustaje obowiązek podatkowy właściciela gruntów wydzierżawionych.

2. Obowiązek podatkowy dzierżawcy wygasa z upływem roku, w którym zaprzestał gospodarowania na wydzierżawionych gruntach, a jeżeli zaprzestanie gospodarowania nastąpiło przed żniwami — z końcem roku poprzedniego; z chwilą wygaśnięcia obowiązku podatkowego dzierżawcy powstaje ponownie obowiązek podatkowy właściciela.

§ 3. Jeżeli dzierżawca gruntów gospodarstwa rolnego zaniedbanego ekonomicznie gospodaruje również na gruntach własnych, podatek gruntowy wymierza się według ruchomych stawek podatkowych odrębnie od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów własnych i odrębnie od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów dzierżawionych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się począwszy od roku podatkowego 1967.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

117

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 14 maja 1966 r.

w sprawie określenia istotnych cech pracy nakładczej jako zatrudnienia wyłączzonego spod działania prawa przemysłowego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracą nakładczą w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest zarobkowe wykonywanie przez osoby fizyczne na zlecenie i na rachunek jednostek gospodarki społeczno-ekonomicznej (nakładców) następujących czynności:

- 1) wytwarzanie artykułów, przedmiotów lub ich części z materiałów powierzonych przez nakładcę,
- 2) wykańczanie, uszlachetnianie, naprawa i konserwacja artykułów, przedmiotów lub ich części oraz świadczenie innych usług.

§ 2. Osoby wykonujące pracę nakładczą mogą wykonywać:

- 1) surowce własne, będące przedmiotem skupu, jak słomę, wiklinę, trzcinę oraz glinę,
- 2) własne materiały pomocnicze.

§ 3. 1. Osoby wykonujące pracę nakładczą mogą pracować w dowolnie wybranym przez siebie czasie, w mieszkaniu własnym lub w innym miejscu uzgodnionym z nakładcą, w których tryb pracy nie jest normowany przez nakładcę,

osobiście lub przy pomocy członków rodziny pozostających z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym.

2. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych procesem technologicznym produkcji bądź koniecznością podziału pracy lub warunkami lokalnymi, dopuszczalne jest wykonywanie pracy nakładczej przez kilka osób we wspólnym pomieszczeniu, pod warunkiem indywidualnego rozliczania się tych osób z wykonanej pracy oraz wyrażenia zgody na wykonywanie pracy we wspólnym pomieszczeniu przez jednostkę nadrzędną nad nakładcą, a gdy organizatorem pracy nakładczej jest spółdzielcze zrzeszenie osób wykonujących taką pracę — pod warunkiem wyrażenia zgody przez właściwy związek, spółdzielczy.

§ 4. Nakładcy obowiązani są zgłaszać co roku, w terminie do dnia 31 stycznia, fakt zatrudnienia osób wykonujących pracę nakładczą właściwym do spraw przemysłu organom prezydium powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych.

§ 5. Przepisy prawa przemysłowego dotyczące pracy chałupniczej stosuje się do pracy nakładczej w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 6. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 27 czerwca 1956 r. w sprawie określenia istotnych cech pracy chałupniczej, przemysłu domowego i przemysłu ludowego jako zatrudnień zarobkowych wyłą-